

Sångpostillan - Första söndagen efter Trefaldighet

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-04-03
Senast uppdaterad 2020-06-07

Första söndagen efter Trefaldighet

Vårt dop

Tredje årgångens läsningar:
GT-text: 1 Moseboken 7:11-23
Epistel: Apostlagärningarna 8:26-39
Evangelium: Matteus 3:11-12
Psaltarpsalm: 66:5-12

Dagens bön:
Livets Gud,
tack för att du genom dopet förenar oss med Kristus
i hans död och uppståndelse.
Hjälp oss att dag för dag leva i vårt dop
och mogna i vår tro.
I Jesu namn.
Amen.

Jag tror att den helige Ande är tröstaren och hjälparen som leder mig till Jesus, till Jesus. Detta omkväde från Innersidan, sid 153, skrevs av Lena Brattgård, f. Dalemar 1975 och skall hjälpa oss att sjunga in denna söndags budskap.

Predikans text: Matteus 3:11-12

Johannes Döparen sade: ”Jag döper er med vatten för omvändelsens skull. Men han som kommer efter mig är starkare än jag, och jag är inte värdig att ta av honom hans sandaler. Han skall döpa er med helig ande och eld. Han har kastskoveln i handen och skall rensa den tröskade säden och samla vetet i sin lada, men agnarna skall han bränna i en eld som aldrig slocknar.” Vi sjunger Jag tror att den helige Ande är tröstaren och hjälparen som leder mig till Jesus, till Jesus.

Matteus berättar om ett märkligt möte vid floden Jordan. Mängder av folk har mött upp. Man ser tullindrivare, soldater, fattiga herdar och en del av finessen från Jerusalem. Du ser amerikanska turister. Dom finns överallt. Någon körgrupp från Norge ser vi också. Tittar vi närmare efter ser vi också en del bekanta ansikten med pigga ögon från din egen församling. Se nu lite försiktigt på den som sitter till vänster och till höger om dig idag. Det är du och dom och vi som nu hamnat på träffpunkt Jordan i Juda öken. Vi är där med våra drömmar, vår längtan.

Strax före vår text berättas om hur Johannes Döparen uppträder vid Jordan. Där var enorma förväntningar i luften. Hela Judeen och alla i Jerusalem kom dit ut till honom, säger Markus. Folket var fyllt av förväntan, berättar Lukas. En underlig man, denne Johannes. Han verkar kärv. Han är klädd i kamelhårsmantel och lädergördel. (Verkar stixigt!) Han äter konstig mat: Gräshoppor och vildhonung! Alla talar om honom. Tänk om den tiden var inne nu då Guds Ande skulle utgjutas.

Ja, de ville att det skulle bli som förr. Då var Gud så nära. Han talade genom profeter som kunde ge framtidshopp. Profeterna berättade om att det skulle komma en ny kung, som var lik kung David. Han skulle vara smord med helig Ande. Han skulle äga Guds Ande i dess fullhet. När han kommer skall han förkunna glädjens budskap för de fattiga, ge frihet åt de fångna och förtryckta och ge syn åt de blinda (se Jesaja 11:1 ff och Jesaja 61: 1-2).

Guds Ande skulle inte bara komma över vissa personer. Allt kött, alla människor som tillhörde Guds folk skulle få Guds Ande. Joel berättar i 2:28-29 att den helige Ande ska bryta ned könsgränserna, generationsgränserna och de sociala gränserna.

Olikheten, som tidigare var murar mellan människor, blir nu en rikedom.

Med dessa visioner har man levt länge. Och åren går. Århundrade läggs till århundrade. Fyra århundraden hade gått sedan Malaki, den siste profeten i Gamla Testamentet, hade talat. Varför får man inte mer höra någon profet i Israel? På fyra hundra år träder inte någon upp som utrustad med helig Ande kan säga: Så säger Herren. Och alla undrar: Varför får vi inte höra någon profet mer? Och varför kommer inte Messias, som vi fått löfte om? Vart har den helige Ande tagit vägen, han som drev människor att tala om vad som gavs dem från Gud? (Se 2 Petrus 1:21)

Folket ber, undrar, törstar, får förväntningar. Och Johannes själv har förväntningar. Han ser drömmande mot framtiden och ser att någon skall komma. Han som kommer efter mig är starkare än jag. Och större! Jag är inte värdig att ta av honom hans sandaler. Han skall döpa i helig ande och eld. Han skall upprätta folket igen.

Det är något stort som nu skall hända! Det är den himmelske Fadern som kallat Johannes och gett honom detta uppdrag. Det är den himmelske Fadern som på detta sätt drar de stora skarorna ut från Jerusalem och ut i Juda öken och skapar förväntningar i dem. Det är den himmelske Fadern som just nu rör vid dig och mig och oss med sin helige Ande och väcker våra drömmar, våra längtan, våra förväntningar. Vi längtar efter förnyelse, fördjupning, efter den himmelska elden och det himmelska Livet. Vi sjunger Jag tror att den helige Ande är tröstaren och hjälparen som leder mig till Livet, till Livet.

När Johannes kommer emot oss blir det inte riktigt som vi drömt om. Han ser på oss med ögon som det brinner en eld i. Han ropar till oss: Du går åt fel håll. Vänd om! Det är inte alls synd om dig, det är synd i dig. Bered en väg för Herren!

Vi anar att den kärve Johannes egentligen vill oss väl. Därför är han inte bara kärv. Han är också djärv. Han stryker oss inte med sin hand. Han avslöjar oss. Han sätter fingret på ömma punkter. Och de ömmaste områdena finns ju någonstans inne i oss.

Det brinner en eld i Johannes ögon, när han ser på oss. Men plötsligt förvandlas den förtärande elden till något annat - en kärlek eld. Johannes ser framåt. Och han berättar om vad han ser. Någon kommer efter honom. Och då skall något stort ske. Någon skall komma som inte bara döper i vatten för omvändelsens skull som Johannes. Någon skall komma som skall döpa i helig Ande och eld. Denne ”någon” dyker plötsligt upp efter denna text.

Det är tydligt att han skall både ta itu med oss och ge oss nystart. Elden skall förtära skräpet i våra liv. Anden skall fylla oss med kärlek, inre drivkraft, glädje.

Han har kastskoveln i handen,
och skall rensa den tröskade säden
och samla vetet i sin lada,
men agnarna skall han bränna i den eld som aldrig slocknar.

Säden måste tröskas. Agnarna måste skiljas från vetet. För att det skulle kunna ske, lät man oxar med tröskvagnar efter sig gå över säden så att agnarna lossnade. Man kunde också slå på säden med en slaga. (I sydsverige användes sådan slaga, den kallade plejel.) Sedan kastade man upp säden med kastskoveln. Vetet föll då ned och agnarna blåste bort. Agnarna samlade man sedan upp och brände upp.

Vad är agnarna i våra liv. Det är det ytliga i våra liv. Allt det vi klär ut oss i, våra fikonlöv, vårt hyckleri, det oärliga, det vi smusslar med. Innanför agnarna finns säden, det friska livet. För att agnarna ska komma bort måste de först skakas loss. Skakningarna i våra liv kan bli något gott.

Agnarna samlas sedan upp och kastas i elden. Det är inte vi som ska kastas i elden. Bara agnarna. Men om vi vill ha kvar agnarna, det ytliga och smutsiga i våra liv, får vi brännskador när elden börjar brinna i agnarna.

Men efter detta eldsprov kommer den helige Ande som strömmar av levande vatten, med en ny friskhet, en ny glädje, en ny kraft.

Johannes Döparen säger i Johannesevangeliet att det är två ting Jesus gör.

- 1) han tar bort synderna
- 2) han döper oss i den helige Ande (Joh 1:29 och 33, Folkbibeln).

Vad gör Jesus med de synder han tar ifrån oss?

1. Han kastar dem i havets djup enligt profeten Mika (7:19). Förmodligen har han numera slutat med det för miljöförstörelsens skull. Tänk på vad alla svenskarnas synder åstadkommit i Östersjön – med hjälp av finnar, tyskar, ryssar och baltfolk).

2. Jesus lägger dem på komposthögen så att våra dumheter så småningom kan bli gödningsmedel för att Andens frukt ska växa

fram. Med andra ord: Ett misstag är inte ett misstag om Jesus får ta hand om det och får lära oss något av det.

3. Jesus kastar dem i den eld som aldrig utsläcker. Letar man efter gamla synder där får man brännskador.

Det är tydligt att den kommande frälsaren både skall ta itu med oss och ge oss nystart. Elden skall förtära skräpet i våra liv. Anden skall fylla oss med kärlek, inre drivkraft, glädje, med kärlekens eld. Jag tror att den helige Ande är tröstaren och hjälparen som leder mig till rening, till glädje.

Om agnarna bränns upp, vad händer då med vetet?

1. Det kan glömmas kvar på tröskplatsen, ett ensamt korn.
2. Det kan bakas till bröd och ge liv åt de hungriga.
3. Det kan bäddas ned i jorden och dö och växa upp till nytt liv.

Det ligger många hemligheter i detta. Jesus säger: Sannerligen säger jag er. Om vetekornet inte faller i jorden och dör förblir det ett ensamt korn. Men om det dör ger det rik frukt. Vetekornet är en bild av Jesus. Han dör för att vi skall leva. När han döper helig Ande bäddas vetekornet, det friska Jesus-livet in i oss.

När ett ägg i en kvinnas kropp befruktas av mannens sperma är det inte större än en blyertspunkt på ett papper. Men där finns hela grundritningen för en människas hela biologiska historia från vaggan till graven. Varje vindling i handflatan t.ex. finns med där. Varje del av min kropp. När Guds säd (sperma) kommer till en människa i dopet, är hela det kristna livet programmerat där. Där finns grundritningen för Andens frukt och gåvor, för kärlek och omtanke, för tillbedjan och lovsång.

När vi i tro tar emot Andens gåva, som Gud sedan länge har givit oss i dopet, då kan det börja hända något i våra liv. Guds kärlek utgutes i våra hjärtan genom den helige Ande, som har blivit oss given (Rom 5:5).

Genom Anden kan vi växa till i kraft till vår invärtes människa Ef 3:16.

Andens frukt börjar växa fram (Gal 5:22).

Anden kan börja uppenbara sig i gåvor (1 Kor 12:7).

Det är Anden som gör att vi kan få en visshet om att vi är Guds barn, därför att Anden vill vittna med vår ande att vi är Guds barn (Rom 8:16).

Vi har mött den kärve Johannes vid Jordan. När Johannes slutat att tala händer det plötsligt något: Jesus kommer gående dit. Ja, inte bara Jesus. Man hör Faderns röst och man ser hur himlen öppnas och den helige Ande sänker sig ned. Den heliga Treenigheten har ett kärleksmöte vid Jordan.

I detta kärleksmöte dras vi in i genom dopet.

Vi hör Faderns röst till var och en som döpts: Du är min älskade Son, mitt älskade barn. I dig har jag min glädje. Jag har utvalt dig, jag har en plan med ditt liv.

Vi ser hur Sonen, Jesus, tar oss i handen och säger: Följ mig. Nu ska du få leva detta nya liv som jag ger dig.

Vi ser hur himlen öppnas och den helige Ande kommer över oss. Ni ska få kraft när den helige Ande kommer över er (Apg 1:8). Det roligaste som den helige Ande tycker om att göra är att leda mig på upptäcktsfärd i det heliga dopet. Får han det kan vi räta våra ryggar och hitta nystart och friska möjligheter i våra liv. Vi sjunger: Jag tror att den helige Ande är tröstaren och hjälparen som leder mig till dopet, till dopet. Dagens ordfrön som ordbrukaren får bädda ned i hjärtats mylla: Du är min Son, den Älskade. I dig har jag min glädje. (Markus 1:11 Folkbibeln) Vet ni då inte att alla vi som har döpts in i Kristus också har blivit döpta in i hans död?

Genom dopet

har vi alltså dött och blivit begravda med honom för att också vi skall LEVA I ETT NYTT LIV

så som Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet.

(Rom 6:3-4) Är ni döpta in i Kristus har ni också iklätt er Kristus.

(Gal 3:27) Som Guds utvalda, heliga och älskade, skall ni alltså klä er i innerlig medkänsla, vänlighet, ödmjukhet, mildhet och tålmod.

Ha fördrag med varandra och var överseende om ni har något att förebrå någon.

Liksom Herren har förlåtit er skall också ni förlåta.

(Kol 3:12 ff)

Ur bibelskolans skattkammareNyfikenhetsvandring nr 48 berättar omAnden i ett nytt förbundSe Nyfikenhetsvandring 52:
Kyrkans folk lever i sitt dop.

Se Sångpostilla första söndagen efter Trettonde: Jesu dop och vårt.

Se Sångpostillan på Påsknatten, Rom 6:3-11.